

Kállay Kotász Zoltán HANEM



Nem „olyan, mintha”,
csak mintha.

Olyan.

A színét vesztett tinta

ilyen, amivel írtak,
de csak az írója tudja,
hogy – mit? – művelt,
mert nyoma sincs semmilyen műnek.

S amikor már azt gondolja,
aminek nyoma sincs, az nincs,
s lemond róla, s felejt,
és aki ezt felejtette,

már az sincs,
sehol,
mert test és ember- emlékezet
egyként oszlik, egyenlően,

s ahogy a természet munkál,
mérhetetlen időikkel,
a tintát nem látott véset
– talán – telítődik

porral, morzsolódott
törmelékkel,
akkor az olyan, mintha
a bizonyosság üzent volna.

Mintha.

kép | Stéphane Giner, flickr.com